

[Aase Olesen]

re, hvad der bliver sagt. Jeg skal derfor sige til hr. Erik B. Smiths oplysning, at jeg nævnte ikke førtidspensionsreformen, for den indgik nemlig overhovedet ikke i den aftale, som regeringen og Det Radikale Venstre lavede i april 1984.

Når jeg nævnte ordet førtidspensionister, så var det for at fremhæve, at man også fik fjernet nogle samordningsfradrag for førtidspensionister. Det vil hr. Erik B. Smith kunne se, når han læser referatet af denne forhandling.

Så vil jeg gerne sige, at jeg er helt klar over, at Socialdemokratiet har fremsat forslag om fjernelse af ægtefællesamordningsfradrag. Socialdemokraterne har jo for vane i disse år at skynde sig at fremsætte forslag, når der først er indgået forlig om tingene. Men jeg skal gerne anerkende, at man fik fremskyndet aftrapningen af samordningsfradraget for ægtefæller. Det er ganske korrekt. Men altså: hvis man ikke ved det, står det faktisk allerede i aftalen fra april 1984.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Ganske uanset denne debat, som naturligvis afspejler nogle af de reelle diskussioner, der har været i socialudvalget og i folketingsalen om ældrepakken, fornemmer jeg også stor tilfredshed hos ordførerne for samtlige partier med, at denne ældrepakke nu bliver vedtaget.

Jeg synes, at der er to ting, der specielt er værd at glæde sig over i den forbindelse. Den ene er de rent økonomiske forbedringer, der ligger i lovforslaget – som ikke er beregnet til at give velstillede mennesker mulighed for sociale ydelser, det vil jeg gerne understrege. Det er ikke formålet med dette lovforslag; det skal de naturligvis ikke have. Formålet med lovforslaget er at give pensionister med ganske beskedne pensionsindtægter eller indtægter ved siden af folkepensionen mulighed for at se fornuften i, at de på et tidspunkt har udskudt et forbrug, fordi de ville have det lidt godt, når de blev ældre. Som det har været indtil nu, må man jo sige, at det gjorde de faktisk ikke særlig klogt i. Som hr. Erik B. Smith nævnte, har vi set eksempler på pensionister med en ganske lille indtægt ved siden af folkepensionen, som havde mindre til rådighed end pensionister, der alle-

ne havde folkepensionen og pensionstillægget. Det er det økonomiske.

Det andet, som jeg synes er meget væsentligt i denne forbindelse, er holdningen, der ligger bag, dels den rent opsparingsmæssige, at nu kan vi se pensionisterne i øjnene og sige: jamen det kunne betale sig at spare op, I har noget ud af at spare op, man bliver ikke straffet, fordi man sparer op. Den er nok så væsentlig.

En anden holdning, der er meget væsentlig i denne ældrepakke, retter sig mod det, man ustandselig hører fra ældre mennesker om, at de pludselig føler, at fordi de har overskredet den magiske grænse på 67 år, skal de til at gå tiggengang hos det offentlige for at søge om forskellige ting.

Jeg er overbevist om – og det bakkes i øvrigt op af den henvendelse, vi har fået fra Kommunernes Landsforening vedrørende ældrepakken – at pensionisterne i langt højere grad end hidtil vil føle, at en række af de sociale ydelser vil nærme sig retsbestemte ydelser, og det er ikke dårligt. Tanken om, at man ikke skal til at stå med hatten i hånden og søge om nogle ting, fordi man tilfældigvis er blevet 67, er meget tiltalende.

Også på området med de personlige tillæg er der naturligvis nogle forbedringer. Jeg skal bare nævne spørgsmålet om de bindende regler for varnehjælpen, som har været et stort problem for pensionister, afhængigt af, hvor man boede. Ligeledes spørgsmålet om hjemmehjælpen.

Den tredje holdning, der ligger i dette, og som jeg også tror andre vil genkende som noget, man ustandselig hører fra pensionister, er spørgsmålet om den manglende agtelse, problemet med, at man føler sig skubbet til side, umyndiggjort og ringeagtet. Også dette punkt bliver imødekommet i ældrepakken med udbetalingen af pensionerne modsat lommepengebeløbet, og jeg tror, det er en utrolig vigtig del af hele den selvstændiggørelse, hele den ret til at være anderledes, ret til at være sig selv, ret til at leve sit liv videre, som man har været vant til det, som skulle ligge i ældrepakken.

Også dette koster naturligvis penge. Diskussionen om, at det må strække sig over nogle år, har vi haft flere gange. Vi anerkender, at det er en lang overgangsperiode. Ikke desto mindre vil det navnlig af den grund være af stor betydning, at vi har et bredt po-